

svarede, at det stod der ikke noget om i Loven, og at han derfor maatte nøjes med den mundtlige Besked.

I § 17, Linie 2, har jeg foreslaaet, at der sættes Punktum efter „Afhjælpning“, og at der indsættes følgende: „Registrator bestemmer tillige under Hensyn til Manglernes Beskaffenhed, om Anmeldelsen, naar Manglerne ere afhjulpne, vedblivende skal betragtes som indleveret paa den oprindelige Indleveringsdag, eller om Anmeldelsen først vil være at betragte som indleveret paa den Dag, da den indleveres i tilfredsstillende Stand. (Jfr. Patentlovens § 14).“ Naar jeg har ønsket dette indført, er det af to Grunde. Før det første er det i Overensstemmelse med Patentlovens § 14, hvori der staar: „Naar Ansøgningen er indleveret, undersøger Patentkommissionen, om Ansøgningen fyldstgør Forskrifterne i §§ 11, 12 og 13. Finder Kommissionen, at Ansøgningen i den omhandlede Henseende lider af Mangler, underretter Kommissionen Ansøgeren herom, idet Kommissionen fastsætter en passende Frist, inden hvilken Manglerne skulle være afhjulpne; Kommissionen bestemmer tillige under Hensyn til Manglernes Beskaffenhed, om Ansøgningen, naar Manglerne ere afhjulpne, vedblivende skal betragtes som indleveret paa den oprindelige Indleveringsdag, eller om Ansøgningen først vil være at betragte som indleveret paa den Dag, da den indleveres i tilfredsstillende Stand.“ Jeg mener nemlig, at disse to Love ogsaa paa dette Omraade maa staa i Kontakt med hinanden, at ogsaa her den samme Aand maa gaa igennem begge. Dernæst finder jeg det naturligt, hvis det indleverede Mønster lider af væsentlige Mangler, at Registrator siger: Inden den og den Tid maa Manglerne være afhjulpne, ellers vil Beskyttelsen først kunne træde i Kraft til en senere Tid. Hvis Manglen imidlertid er saa lille, at det f. Eks. kun drejer sig om, at et Navn er stavet forkert, eller at en Bopæl er angivet forkert, kort sagt om en ganske uvæsentlig Mangel, bør Registrator have Ret til at bestemme, om Manglen skal anses for at være saa stor, at Anmeldelsen bør udsættes, eller om den er saa lille, at Manglen kan betragtes som afhjulpnen, saa snart en lille Rettelse er foretagen. Der kan jo være saa smaa Mangler, at de ikke bør give Anledning til, at Anmelderen taber en eneste Dag eller Time af sin Ret.

Jeg har omtalt Forslaget til en ny § 24 sammen med Begyndelsen af § 7. Disse to Paragraffer staa i saa intim For-

bindelse med hinanden, at de næsten ikke kunne skilles ad. Jeg vil ønske, at der til Trods for, at der i nogle Lande findes Bestemmelser om, at lukkede Mønstre ere tilladte, ikke bliver indført en saadan Regel herhjemme. Jeg tror, der er adskillige Industrigrene af dem, der skulde have Gavn af Loven, som vilde have Nytte af at faa Bestemmelsen om lukkede Mønstre ud. Jeg kan heller ikke forstaa, at det skulde kunne være til Skade i Forhold til Udlandet, om de lukkede Mønstre udelodes, idet Udlandet og Indlandet jo der ved kun vilde stilles ens. Udlandet vilde ikke af den Grund kunne føle sig brøstholdent. Jeg tror, at naar mine ærede Kolleger i Udvalget ville gribe i deres egen Barm og sige, hvad der tiltaler dem mest, vil Majoriteten af Udvalgets Medlemmer være enig med mig i denne Opfattelse. Jeg skal tillade mig at henstille disse Ændringer til den højtærede Ministers saavel som til det høje Tings Overvejelse, det skulde glæde mig, om de kunde vinde Tilslutning.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Den ærede Ordfører bemærkede, at der er Enighed om de Ændringsforslag, Udvalget har stillet, og jeg kan derfor takke for den Behandling, Udvalget har ladet Forslaget blive til Del. De fleste Ændringer gaa ud paa at tydeliggøre Lovforslagets Tekst, og jeg har ikke haft nogen som helst Betænkeligheder ved at tiltræde dem -- saa meget mindre som jeg maa erkende, at det i flere Tilfælde er Forbedringer.

En af de væsentligste Ændringer, Udvalget har foreslaaet, er Ændring under Nr. 1 til § 4. Ændringen er foreslaaet efter Anmodning af Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk og skulde gaa ud paa at hidføre en Begrænsning af den Beskyttelse, der gives ved Lovforslaget, idet der siges udtrykkeligt, at der skal tilføjes, at Mønsterretten ikke indtræder: „naar Mønstret ikke er ejendommeligt, hvorved for Tekstilstoffers Vedkommende forstaaes, at det er ornamenteret og dekorativt.“

Det er imidlertid meget vanskeligt at sige, hvorvidt man vil opnaa nogen større Begrænsning ved dette Ændringsforslag. Saaledes synes Bemærkningen om, at Mønstrene skulle være ejendommelige, allerede at maatte ligge i det oprindelige Lovforslags § 4, 4, og det vil jo altid være en Smagssag, hvad man vil kalde ornamentet og dekorativt. Imidlertid har jeg ingen Betænkelighed ved at give efter for